

Jichav kozak na vijnon'ku Їхав козак на війнонъку

Ji - chav ko - zak na vij - non' - ku:
„Pro - ščaj, pro - ščaj, div - čy - non' - ko,
pro - ščaj, my - len' - ka, čor - no - bry - ven' - ka
ja jdu v ču - žu__ sto - ro - non' - ku!

1 Daj že, divčyno, chustynu,
može ja v boju zahynu,
temnoji noči pokryjuť oči,
lehše v mohyli spočynu!“

2 Dala divčyna chustynu,
kozak u boju zahynuv,
temnoji noči pokryly oči,
vže vin v mohyli spočynuv.

3 A zliji ljudy na sylu
vzjaly neščasnu divčynu,
a sered polja hnet'sja topolja
ta na kozac'ku mohylu!

Їхав козак на війноньку

- 1 Їхав козак на війноньку:
«Прощай, прощай, дівчинонько,
Прощай, миленька чорнобривенька,
Я йду в чужу сторононьку.
- 2 Дай же, дівчино, хустину,
Може, я в бою загину,
Темної ночі покриють очі,
Легше в могилі спочину!»
- 3 Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув,
Темної ночі покрили очі,
Вже він в могилі спочинув.
- 4 А злій люди на силу
Взяли нещасну дівчину,
А серед поля гнеться тополя
Ta на козацьку могилу!

Їхав козак на війнонъку Jichav kozak na vijnon'ku

1

Їхав козак
на війнонъку:
«Прощай, прощай,
дівчинонъко,
Прощай, миленъка
чорнобривенъка,
Я йду
в чужу сторононъку.

2

Дай же, дівчино,
хустину,
Може,
я в бою загину,
Темної ночі
покриють очі,

Легше в могилі
спочину!»

3

Дала дівчина
хустину,
Козак у бою
загинув,
Темної ночі
покрили очі,
Вже він в могилі
спочинув.

4

А злії люди на силу
Взяли
нешасну дівчину,
А серед поля
гнеться тополя
Ta на
козацьку могилу!

Jichav kozak
na vijnon'ku:
„Proščaj, proščaj,
divčynon'ko,
Proščaj, mylen'ka
čornobryven'ka,
Ja jdu
v čužu storonon'ku.

Daj že, divčyno,
chustynu,
Može,
ja v boju zahynu,
Temnoji noči
pokryjut' oči,

Lehše v mohyli
spočynu!“

Dala divčyna
chustynu,
Kozak u boju
zahynuv,
Temnoji noči
pokryly oči,
Vže vin v mohyli
spočynuv.

A zliji ljudy na sylu
Vzjaly
nešcasnu divčynu,
A sered polja
hnet'sja topolja
Ta na
kozac'ku mohylu!

(Es) ritt (ein) Kosak
in den Krieg (*dim.*):
„Leb wohl, leb wohl,
(du mein) Mädchen (*dim.*),
leb wohl, liebste (*dim.*)
Schwarzbrauige (*dim.*),
ich gehe
in ein fremdes Land (*dim.*).“

Gib doch, Mädchen,
ein Tuch (von dir),
vielleicht
ich im Kampf falle,
finstere Nächte
werden bedecken (meine)
[Augen]
leichter im Grab
werde ich ruhen!“

(Es) gab das Mädchen
(ihr) Tuch,
der Kosak im Kampf
ist gefallen,
finstere Nächte
bedeckten (seine) Augen,
schon er im Grab
hat geruht.

Und böse Leute mit Gewalt
nahmen
das unglückliche Mädchen,
und inmitten des Feldes
beugt sich eine Pappel
[und] über
(das) Kosakengrab!

KT/ES 12.12.2002

Freie Übersetzung:

1

Es ritt ein Kosak in den Krieg:

„Leb wohl, leb wohl, du mein Mädchen,
leb wohl, meine Liebste,
leb wohl, du mit deinen schwarzen Augenbrauen,
ich ziehe in ein fremdes Land.

2

Gib mir doch, mein Mädchen, dein Tuch,
vielleicht werde ich im Kampf fallen,
finstere Nacht wird meine Augen umfangen,
leichter wird mir dann die Grabesruhe sein!“

3

Das Mädchen gab ihr Tuch,
der Kosak fiel im Kampf,
finstere Nacht umfing seine Augen,
schon ruhte er im Grab.

4

Böse Leute nahmen das unglückliche Mädchen mit Gewalt,
und inmitten des Feldes beugt sich eine Pappel
über das Kosakengrab!

Jichav kozak na vijnon'ku Їхав козак на війнонъку

Ji-chav ko-zak na vij-non'-ku:
 „Pro-ščaj, pro-ščaj, div-čy-non'-ko,
 pro-ščaj, my-len'-ka, čor-no-bry-ven'-ka
 ja jdu v ču-žu sto-ro-non'-ku!

1 Daj že, divčyno, chustynu,
 može ja v boju zahynu,
 temnoji noči pokryjuť oči,
 lehše v mohyli spočynu!“

2 Dala divčyna chustynu,
 kozak u boju zahynuv,
 temnoji noči pokryly oči,
 vže vin v mohyli spočynuv.

3 A zliji ljudy na sylu
 vzjaly neščasnu divčynu,
 a sered polja hnet'sja topolja
 ta na kozac'ku mohylu!